

Aage Frandsen (SF):

Ministerens understregning af, at regeringen har ønsket en fælles folkeskole, må vel også indebære, at ministeren erkender, at balancen mellem det kommunale selvstyre og den statslige bestemmelsesret er flyttet til fordel for større indflydelse til staten. Man bruger det argumentet, at grunden er, at man skal kunne flytte sit barn fra Gedser til Skagen – det sker i øvrigt ret hyppigt, kan jeg forstå, fordi man bruger det som eksempel – men det har man vel sådan set altid kunnet, og det har vel ikke været et stort problem.

Man kan selvfølgelig sige, at det har det været, og derfor vil man gennemføre det, man nu har gennemført. Men det må da betyde, at man har flyttet balancepunktet, og denne flytning af balancepunktet giver da noget andet end det, vi kender i øjeblikket, plus at det også er noget andet end det, der lå i aftalen mellem regeringen og KL fra juni måned. På den måde er der jo nogle balancer, som flyttes i denne forbindelse.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Der har undervejs i det lange forhandlingsforløb, som partierne i Folketinget har været igennem, været en stigende interesse blandt partierne for at sikre, at vi ikke kommer i en situation, hvor vi oplever, at folkeskolen udvikler sig til A- og B-skoler. Derfor har vi været enige om, at vi skulle nå frem til et resultat, som netop sikrer, at vi fortsat har en national folkeskole, men med en lokal forankring.

KL 12.35

Jeg mener faktisk, at den aftale, som vi er nået frem til, netop er udtryk for, at vi også fremover vil have en national folkeskole, hvor vi understøtter læring, altså understøtter målet med de bindende trinmål. Dermed har vi givet både forældrene og lærerne et meget vigtigt redskab til at følge undervisningen, og vi har også givet lærerne et vigtigt redskab til, at det undervejs sikres, at alle børn får mulighed for at nå målene.

Hr. Aage Frandsen ved lige så godt som jeg, at vi ikke fortsat kan leve med en folkeskole, hvor op imod 18 pct. forlader folkeskolen uden brugbare læsefærdigheder. Det problem er vi simpelt hen nødt til at tage fat på, og det mener jeg vi gør med den folkeskoleaftale, som vi har indgået.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Aage Frandsen for fjerde og sidste gang.

Aage Frandsen (SF):

Ministeren og jeg er helt enige om, at det er vigtigt, at der er stor faglighed i folkeskolen, og at alle børn, når de forlader folkeskolen, kan læse og skrive osv., osv. og har en række færdigheder, viden og kompetence. Men det kunne jo godt være, at man kunne opnå det på en anden måde end ved, at man i højere grad statsliggør skolen.

Det kan godt være, at ministeren ikke kan få det over sine læber og sige det, fordi ministeren på grund af sit liberale og liberalistiske sind ikke kan få sig selv til at sige det. Men er det ikke korrekt, at man har flyttet balancen mellem det kommunale selvstyre og den statslige bestemmelsesret lidt mere over mod det statslige med nogle bestemte begrundelser, som man selvfølgelig kan gå ind for? Man har flyttet balancen, og det kan godt være, at ministeren ikke kan få sig selv til at sige det, fordi ministeren nødt vil gøre nogen ting mere statslige, men har ministeren ikke gjort det?

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vil bare benytte lejligheden til endnu en gang at understrege, at der aldrig har været frihed for skolen til at tilrettelægge, hvilke mål man ønskede med skolen. Det er præcis det, vi understreger, når vi indfører de bindende trinmål, og det synes jeg faktisk er meget fornuftigt ud fra nogle af de grunde, jeg har været inde på i den meget, meget korte tid, vi har.

Jeg håber, at vi fremover får lejlighed til, måske på møder rundt omkring i landet, at diskutere det her, for jeg er faktisk af den klare opfattelse, at det, vi er nået frem til, er noget af det, som er blevet efterspurgt af først og fremmest forældrene, men også af skolen som institution, altså en præcisering af: Hvad er det, vi skal nå undervejs?

Jeg synes i al beskedenhed, at den aftale, vi er nået frem til, er mægtig fornuftig, og jeg er helt sikker på, at den også vil betyde et positivt resultat for folkeskolen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 29**Louise Frevert (DF):**

For små 14 dage siden var der en somalisk imam, som hedder Mustafa Abdullah Ahden, der udtalte, at han synes, at omskæring af kvinder – lemlæstelse, vandalisme vil jeg hellere kal-